

Още един Трети март в Острава

Сирма Зидаро-Коунова

На трети март преди 131 години България се освобождава от тежкото османско робство, за да поеме пътя на свободата и независимостта. Би трябвало всеки българин да носи

тази светла дата в сърцето си. Затова понякога ни се струват излишни вечните и така познати тържествени речи за значението на този ден в българската история. Със словото си по случай националния празник председателката на Българската културно-просветна организация в Острава Сирма Зидаро „поразведри“ тъжното ни минало с шеговити и пикантни исторически факти от Освобождението, позовавайки се на изключителната книга на Стефан Цанев „Български хроники“. Защото както казва големият наш писател, доникъде няма да стигнем, ако гледаме на

историята с префърцунена сериозност. Шегуването с историята означава високо национално самочувствие. А дали наистина го притежаваме, ще покаже най-новата ни история...

Солистите от Моравско-слезкия театър в Острава Янка Хощякова, Ян Драховзал и Иржи Шимачек поздравиха присъстващите на тържеството с кратка музикална програма. За всички гости на празника имаше и томбола.

Националните празници на България ежегодно събират българската общност в Острава. Те са и повод да си припомним позабравената от нас българска история, която нашите деца и внуци все по-малко познават. Нека не се учудваме, че в това трудно за живеене време, когато ни е обхванала апатията, страх от безработица, здравословни проблеми, когато думата криза звучи навсякъде около нас и вече се сблъскваме с нея във всекидневието си, когато правителствата идват и падат, когато „чистата“ политика е само един мит, когато за някои хора да измениш на принципите си, на каузата и на обещанията, които си дал, е най-лесното нещо, започва да ни се струва, че в днешно време е почти невъзможно някой да обича родината си така силно, че да е способен да отдаде живота си за нея...

Затова би трябвало навярно по-често да препрочитаем светлите страници от българската история, макар и понякога да се срамуваме от „тъмните“ моменти в нея. Но никога, както пише Паисий, да не се срамуваме и да не забравяме, че сме българи! Където и да сме.

Сирма Зидаро-Коунова

